

บรรณานุกรม

- กมลพรรณ หอมนาน. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง การรับรู้สมรรถนะในตนเองกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กมลทิพย์ ด่านชัย. (2540). การรับรู้สมรรถภาพตนเองในการดูแลบุตร และพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพบุตรในมารดาที่มีบุตรวัย 1-3 ปี. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ขวัญจิต อินเหยี่ยว. (2542). การรับรู้ความสามารถของตนเองและพฤติกรรมการควบคุมน้ำหนักของนักศึกษาอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จันทิรา ภาวิไล. (กรกฎาคม, 2521). การแนะนำมารดาหลังคลอดเกี่ยวกับสุขวิทยาส่วนบุคคล. เอกสารประกอบการสอนเจ้าหน้าที่ รพช. ณ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ วันที่ 18, 24 กรกฎาคม 2521. เชียงใหม่: โรงพยาบาล.
- บุบผา แก้ววิเชียร. (2538). คู่มือการพยาบาลมารดาหลังคลอดปกติในระยะ 24 ชั่วโมงแรก. เชียงใหม่: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เทียมศร ทองสวัสดิ์. (2534). การพยาบาลในระยะหลังคลอด. เชียงใหม่: โครงการตำราคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญสืบ ไสโสม. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถในการเผชิญความเจ็บปวดกับระดับความเจ็บปวดในระยะคลอด. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลแม่และเด็ก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรทิพา อินทร์พรหม. (2539). ผลการดูแลสุขภาพอนามัยที่บ้านต่อการรับรู้ ความสามารถในการดูแลตนเองและภาวะสุขภาพของผู้ป่วยเบาหวาน. สาขาพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรรณพิไล ศรีอาภรณ์. (2534). การพยาบาลด้านจิตสังคมในระยะหลังคลอด. ภาควิชาสูติ-นรีเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลิลลี่ โอฟารนุกูล. (2523). การศึกษาความต้องการการพยาบาลหลังคลอด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ลาวัลย์ ด้านชัย และวิภาดา คุณาวิกติกุล. (2524). แบบเรียนด้วยตนเอง เรื่อง การให้
คำแนะนำมารดาในระยะหลังคลอด. เชียงใหม่: คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริวรรณ เจริญ. (2521). ความคิดเห็นของผู้ป่วยเกี่ยวกับความต้องการการพยาบาล
หลังคลอด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมทรง คำฝาย. (2541). ผลการเตรียมมารดาต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง
ในการดูแลทารกคลอดก่อนกำหนด และพฤติกรรมการดูแลทารก.
วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สะอาด มุ่งสิน. (2537). การเปรียบเทียบความรู้ และการปฏิบัติตัวก่อน และหลังการใช้
คู่มือการปฏิบัติของมารดาหลังคลอดในเขตเทศบาล อำเภอเมือง จังหวัด
เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนทรี ภาณุทัต และคณะ. (2524). ผลสัมฤทธิ์ของผู้ป่วยนอกที่ได้รับคำแนะนำจาก
พยาบาล. เอกสารผลการศึกษา ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์.
โรงพยาบาลรามาริบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมค์รใจ พิศาล. (2518). การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้เรื่อง
การปฏิบัติตนของมารดาที่ได้รับคำแนะนำในระหว่างตั้งครรภ์ในโรงพยาบาล
ศิริราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุลี ร้อยคนทา. (2521). การเปรียบเทียบวิธีปฏิบัติตนในระยะคลอดระหว่างมารดา
ที่ได้รับคำแนะนำก่อนคลอดกับมารดาที่ไม่ได้รับคำแนะนำ. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- หทัยา เจริญรัตน์. (2531). ผลการสอนอย่างมีแบบแผนต่อพฤติกรรมดูแลตนเอง
และภาวะสุขภาพในผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต (พยาบาลศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหิดล.

- Bull, M ; Lawrence , A.D. (1985). Use of knowledge during the first Postpartum weeks. Journal of obstetric-Gynaecologic and Neonatal Nursing. 14, 315–320.
- Carter V. Good. (1959). Dictionary of Education. 2nd ed. New York : Mc . Graw–Hill Book Company, 313–314.
- John P. Houston. (1976). Fundamentals of learning. New York : Academo Press, 5.
- Good. Dictionary of Education, 522.
- Kimball Wiles. (1975). Supervision for Better School. 4th ed. New Jersey : Prentice–Hall, 10.
- Orem , D.E. (1980). Nursing : Concepts of Practice . New York : Mc Graw – Hill. Book Co.